

Załączniki do Katechezy "Jan Paweł II i jego pasje".

Załącznik 1

„Zainteresowałem się koleją, kiedy miałem 5 lat. W tym czasie często jeździliśmy do dziadka pociągiem. Podczas podróży mogłem oglądać semafony, zwrotnice i zmieniający się krajobraz za oknem, obserwować co się dzieje na stacjach. Mój dziadek pracował na kolei czasem opowiadał mi ciekawostki o pociągach; jak działają i co się w nich najczęściej reperuje. Pierwszą kolejkę dostałem, kiedy miałem 2 lata. Uwielbiałem łączyć tory w przeróżne układy. Teraz tą kolejką bawi się moje młodsze rodzeństwo. Zaraziłem też tą pasją moich rodziców” - Janek Mróz, lat 11.

Załącznik 2

„Pewnego dnia chłopcy z sąsiedztwa spotkali się na podwórku. Wybrali spośród siebie dwóch kapitanów, którzy w ciągu kilku minut skompletowali swoje drużyny. Karol stanął na bramce. Sędzia zagwizdał na palcach na znak rozpoczęcia meczu. Walka była zacięta. Po kilkunastu minutach drużyna, w której grał Karol, wygrywała już 2:0. Choć piłka wiele razy leciała w stronę bramki Karola, on ani razu jej tam nie wpuścił. Bronił bramki tak, jak rycerz broni wejścia do zamku, w którym mieszka księżniczka.” /J. Krzyżanek, Jan Paweł II czyli jak Karolek został papieżem:, Sandomierz 2006, s.11/

Załącznik 3

„Miał doskonałą pamięć, dlatego bardzo szybko uczył się wszystkich ról. Zapamiętywał nie tylko swoje kwestie, ale także role występujących z nim na scenie kolegów i koleżanek.

Pewnego dnia, kiedy widownia wypełniła się już po brzegi i czekała na rozpoczęcie przedstawienia pt. „Antygona” okazało się, że nie pojawił się jeden z aktorów – nagle zachorował. Dla wszystkich występujących w spektaklu osób i dla reżysera stało się jasne, że trzeba wyjść na scenę, przeprosić wszystkich przybyłych gości i odwołać przedstawienie. Wtedy wydarzyło się coś niezwykłego. Karol, który już kilka minut śledził nerwową sytuację, powiedział stanowczym głosem: - Ja go zastąpię. I rzeczywiście tak się stało. Spektakl się odbył. Karol zagrał swoją rolę i rolę chorego kolegi."

/J. Krzyżanek, Jan Paweł II czyli jak Karolek został papieżem:, Sandomierz 2006, s.23/

Załącznik 4

„Kiedy wyruszał z młodzieżą na wycieczkę, sutannę wkładał do szafy, a zakładał spodnie i koszulę w kratkę. Potem zabierał plecak, wkładał do niego naczynia liturgiczne i brewiarz, z którym się nigdy nie rozstawał. Każdego ranka podczas wędrówek odprawiał Mszę świętą.”

/J. Krzyżanek, Jan Paweł II czyli jak Karolek został papieżem:, Sandomierz 2006, s.54/

Załącznik 5

„Papież Jan Paweł II przyjechał do Polski aż dziewięć razy. (...) Bardzo Przeżywaliśmy przyjazdy Papieża do Polski. Ojciec święty uczył nas, jak żyć. Pocieszał nas, gdy byliśmy smutni, wzywał do działania, stawiał nam też wymagania. Jeśli coś źle robiliśmy, mówił nam o tym, śmiał się z nami, gdy byliśmy radośni, żartował i gratulował. (...) Przyjeżdżając do kraju w którym się urodził, często powtarzał: „Tutaj serce bije mi mocniej”.

/J. Krzyżanek, O tym, jak Jan Paweł II kilkadziesiąt razy okrążył kulę ziemską, Sandomierz 2006, s.45,48/

Załącznik 6

„Papież rzekł: - Żyjemy pod słońcem jednego, miłosiernego Boga. Prawdziwie możemy nazywać się braćmi i siostrami.(...) Pamiętajcie, że każdy człowiek jest waszym bratem i stańcie się pełnymi szacunku obrońcami jego godności. Ponad wszelkimi różnicami należy zawsze w pierwszym rzędzie zabezpieczyć życie waszego brata, każdego człowieka” /s. 71.73/

Lub:

„Podczas różnych spotkań z dziećmi i dorosłymi Papież wspominał, że kiedyś i on był dzieckiem. Biegał z kolegami za piłką po boisku, prowadził długie rozmowy z mama i tatą, bawił się z bratem, zadawał, jak wszystkie dzieci na świecie, tysiące pytań. Dla Jana Pawła II dzieci były chyba najważniejszymi mieszkańcami planety. Mówił, że mają prawo do życia w pokoju, do świata bez przemocy i poniżania. Mają prawo uczyć się pisać, czytać, śpiewać, tańczyć, rysować, lepić bałwany, podskakiwać, biegać, wypowiadać się i odpoczywać. Mają też prawo do swoich marzeń oraz tajemnic. Każde dziecko na świecie jest warte miłości: i to z czarną czupryną, i to z piegami, i to w zielonej sukience, i to, które lubi lody czekoladowe, i to bojące się ślimaków i to grymaszące. - I każdy dorosły też (...).”

/por. J. Krzyżanek, O tym, jak Jan Paweł II kilkadziesiąt razy okrążył kulę ziemską, Sandomierz 2006, s.115/

Załącznik 7

„Papież wszędzie spotykał się z dziećmi oraz dorosłymi. Rozmawiał z nimi o smutkach i radościach. Głosił im Dobrą Nowinę o zbawieniu. Opowiadał o Bogu, który tak nas kocha, że posłał na świat swojego Syna, aby nas wyzwolił od grzechu.”
/por. J. Krzyżanek, O tym, jak Jan Paweł II kilkadziesiąt razy okrążył kulę ziemską, Sandomierz 2006, s. 22/
Modlił się, odprawiał Mszę świętą.

Załącznik 8

Regulamin konkursu plastycznego
pt. „*Jan Paweł II i jego pasje*” - Michayland 2011
organizowany przez organizatorów pielgrzymki dzieci do Miejsca Piastowego
w dniu 1 czerwca 2011 r.

1. Cel konkursu:

- zainteresowanie postacią Jana Pawła II,
- kształtowanie wrażliwości artystycznej,
- przygotowanie do udziału w Michaylandzie 2011 w Miejscu Piastowym.

2. Konkurs przeznaczony jest dla uczniów Szkół Podstawowych w dwu kategoriach:

- kl. I – III,
- kl. IV – VI

3. Przedmiotem konkursu jest wykonanie pracy plastycznej na temat „*Jan Paweł II i jego pasje*” na arkuszu formatu A4 lub A3, techniką dowolną płaską, podpisaną z tyłu (imię, nazwisko, klasa, szkoła, dokładny adres domowy). Jeśli autorzy pracy chcą, by była umieszczona na wystawie, podczas zabaw na Michaylandzie, należy pracę zafoliować.

4. Prace należy przysłać do 10 maja 2011 r. na adres:

S. Maksymiliana Ciepała, ul Ks. B. Markiewicza 22, 38-430 Miejsce Piastowe.

Nagrody zostaną wręczone dnia 1 czerwca 2011 r. na zakończenie Michaylandu.